

boerne er interesserede i at komme ud til den, fordi den sikkert vil blive i Stand til at transportere vore Landbrugsprodukter til Esbjerg, og Esbjergs Havns store Betydning har vi rigtig faaet indprentet, siden Krigen er kommet og har standset Trafikken mellem Esbjerg og England. Før Krigen gik vore Rutebaade paa England med Smør og Flæsk over Vesterhavet paa et Døgn, men i Øjeblikket maa samtlige Baade, som gaar over til England med Flæsk, Smør og Æg, ligge paa Vandet i 2, ja, i mange Tilfælde endog 3, Døgn, og i vor Tid, hvor alle Materialier er saa dyre, og hvor særlig Kul er saa dyre, er det naturligt en kolossal Udgift, der paaføres Rederierne ved, at deres Skibe skal ligge 2 Døgn mere end nødvendigt paa Vandet. I denne Forbindelse maa jeg gøre opmærksom paa, at Rederierne selvfølgelig har faaet en Forhøjelse af Fragttaksterne. Efter hvad der er meddelt mig, er f. Eks. Fragttaksterne for Transport af Flæsk forhøjet med 11,3 sh. pr. Ton. Det er en betydelig Forhøjelse, men den er dog kun ringe i Forhold til Fragtforhøjelsen paa andre Varer. I Øjeblikket er saaledes Fragten for en Ton Kul og Fragten for en Ton Flæsk i Virkeligheden den samme, omkring 25, 26, 27 sh, saa at den fattige Befolkning maa betale en anderledes høj Fragt for at faa Kul transporteret hertil, end Landmanden maa betale for at faa sit Flæsk over til England. Og der er dog en meget stor Forskel i Værdien af en Ton Kul og af en Ton Flæsk. En Ton Kul har vel i Øjeblikket en Værdi af omtrent 50 Kr., medens en Ton Flæsk har en Værdi af 1,400 Kr. Her er altsaa udvist en meget stor Hensynsfuldhed overfor Landmændene ved Transporten af Landbrugsprodukter til England, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at indvirke paa Rederierselskaberne saaledes, at de kunde udvise en lignende Velvillie overfor de daarligere stillede her i Landet, der maa betale de meget høje Takster for Transport af Kul og Koks hertil.

Alt dette indskærper for os den meget store Betydning, Midtbanen vil faa, og jeg kan kun beklage, at Statsbaneledelsen ikke med større Kraft har fremmet Anlægget af Funder—Bramminge-Banen. Det vilde have været til stor Fordel for os, hvis denne Bane nu havde været saa vidt fremskreden, at den fuldt færdig kunde tages i Brug samtidig med Verdenskrigens Ophør. Efter alt at dømme vil Fragttaksterne neppe falde straks ved Krigen

Slutning, og hvis vi saa straks kunde have taget denne korte Rute i Brug, vilde vi have faaet vore Varer transporteret meget billigere til og fra England. Der er nemlig ikke længere fra England til Esbjerg, end der er den modsatte Vej.

I de Egne, som denne Bane berører, har der fra den tidligste Tid været Forstaaelse af den store Betydning, som den jydsk Midtbane kunde faa. Og selv om den vil blive en udpræget agrarisk Bane, kan den selvfølgelig ogsaa faa Betydning for Købstæderne. Samtidig med, at der kom Projekter frem om at anlægge denne Bane, blev der da ogsaa i Horsens Omegn arbejdet for at faa Forbindelse med den. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa, at da man i 1908 behandlede Jernbaneloven, blev der særlig fra et af Tingets højtskattede Medlemmer, Laust Jensen, agiteret varmt for en Forbindelse fra Horsens over Rask til Nørre-Snede og Ejstrup, saaledes som den højtærede Minister nu foreslaar. Hr. Laust Jensen udtalte sig ved denne Lejlighed saa varmt og sagkyndigt om dette Baneanlæg, at jeg langt fra kan gøre det saa godt, og jeg vil derfor henvise ærede Medlemmer til at læse den Tale, han holdt her i Tinget ved Lovforslagets anden Behandling, da han i den giver alle mulige Oplysninger vedrørende den Egn og det Baneanlæg, der her er Tale om. Resultatet blev, at Laust Jensen sammen med det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) samt Møestrup og Lars Jensen, der ikke længere er Medlemmer af dette Ting, stillede et Ændringsforslag ved anden Behandling om at anlægge en Bane fra Rask Mølle over Nørre-Snede til Ejstrup. Jeg lægger særlig Vægt paa, at det ærede Medlem fra Give var Medforslagsstiller til dette Ændringsforslag, da det ærede Medlem derved har tilkendegivet, at han ligesom Laust Jensen mente, at det var et naturligt og berettiget Krav, der her vilde blive imødekommet. Det var beklageligt, at dette Ændringsforslag ikke vandt Flertal her i Tinget ved den endelige Afstemning ved tredje Behandling. Det faldt da med en meget ringe Stemmeforskel, idet Stemmerne stod 49 mod 41. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa Aarsagen til, at det gik saaledes ved denne Afstemning, da saadanne Betragtninger kun kan føre til Personligheder overfor ærede Medlemmer af Tinget, hvad jeg ikke i Øjeblikket føler nogen Trang til.